

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce

X. X.

bytem X.

zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem

sídlem K Chaloupkám 2, Praha 10

proti

žalovanému

Ministerstvo dopravy

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2022, č.j. MD-25757/2022-160/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy (dále jen „správní orgán“) ze dne 17. 5. 2022, č.j. MHMP 875912/2022/Dit (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly námitky žalobce dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty jako nedůvodné a záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen ke dni 14. 2. 2022.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Správní orgán dne 16. 2. 2022 vyhotovil oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Oznámení bylo žalobci doručeno dne 28. 2. 2022. Žalobce podal proti oznámení námitku, v níž uvedl, že se záznamem 12 bodů nesouhlasí. Namítl, že dne 31. 3. 2018 nebyl v České republice, protože se nacházel na týdenním pobytu v Anglii, a to na adrese The Mendip Inn, A37, Binegar, BA3 4 UU, Velká Británie, a navrhl, aby správní orgán provedl důkaz vyžádaným potvrzením z hotelu o ubytování. Dále namítl, že dne 13. 1. 2019 byl na dovolené v hotelu Bozica Dubrovnik Islands, adresa Ulica br. 13, 1D, 20223 Sudurad, Chorvatsko, a navrhl, aby správní orgán provedl důkaz vyžádaným potvrzením z hotelu o ubytování. Dále žalobce žádal, aby byli ve věci vyslechnuti policisté sepisující předmětné příkazové bloky.
4. Správní orgán vydal dne 17. 5. 2022 prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam 12 bodů do evidence řidiče ke dni 14. 2. 2022. Přitom vycházel z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. K námitkám vzneseným ve správním řízení uvedl, že proti žalobcovu tvrzení svědčí existence oznámení o uložení pokut příkazy na místě, z nichž vyplývá, že žalobce v předmětný tam přesně specifikovaný den a čas na konkrétním místě porušil konkrétně specifikovaným způsobem zákon o silničním provozu. Oznámení jsou dostatečně průkazná, neboť identifikují žalobce jako přestupce, a je v nich uvedeno místo a čas spáchání přestupků, jakých přestupkových jednání se žalobce dopustil a že mu za ně byly uloženy pokuty příkazem na místě.
5. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž namítl, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí není identifikován jako fyzická osoba v souladu s ust. § 18 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dále argumentoval tím, že správní orgán se v prvostupňovém rozhodnutí zabýval primárně způsobilostí oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, aniž by pořídil kopie příkazových bloků, a nezabýval se vznesenými námitkami.
6. Žalovaný vydal dne 25. 8. 2022 napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Dle žalovaného byl žalobce v prvostupňovém rozhodnutí identifikován dostatečně a podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí byly způsobilé k provedení záznamu v registru řidičů, o provedeném záznamu do registru řidičů nevznikly žádné pochybnosti. Za těchto okolností nemohla žalobcova argumentace sama o sobě zpochybnit obsah oznámení Policie ČR, když žalovanému je navíc z úřední činnosti známo, že námitky týkající se nepřítomnosti žalobce v České republice jsou pouze šablonovitým podáním, které se objevilo i pod jinými spisovými značkami, pouze se změněnými místy pobytu; žalovaný ji tedy hodnotí jako obstrukční taktiku.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

II.

Argumentace účastníků

7. Žalobce v podané žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je v rozporu jak s rozhodovací praxí žalovaného, tak s judikaturou obecných soudů i Nejvyššího správního soudu. Žalobce ve správním řízení zpochybnil údaje v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, takže správní orgány měly povinnost vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že *řidič v námitkovém řízení musí konkrétně zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě – tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v příkazovém bloku*, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č.j. 6 As 245/2016-44. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 3. 2017 č.j. 8 As 186/2016-35 uvádí, že by navíc *odvolatel musel podložit takováto svá tvrzení i důkazními návrhy, aby vůbec byla způsobilá vyvolat pochybnosti o obsahu oznámení o přestupku*.
8. Přesně takto žalobce ve věci postupoval, když konkrétně zpochybnil oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě uvedením, na jakých místech se ve dnech uložení dvou pokut příkazem na místě nacházel, a žádal, aby správní orgán provedl důkaz vyžádaným potvrzením z hotelu o ubytování a aby byli ve věci vyslechnuti všichni policisté sepisující předmětné příkazové bloky. To založilo povinnost správního orgánu vyžádat si kopie příkazových bloků a posoudit jejich obsah. Neexistuje ostatně žádný legitimní důvod, proč by se měly správní orgány pořízení kopie příkazových bloků za každou cenu bránit, když jejich povinností je především v souladu s ust. § 3 správního řádu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce navíc v odvolání namítl, že se správní orgán nezabýval jeho argumenty a rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Tuto odvolací argumentaci žalovaný zcela ignoroval a námitkou se sám rovněž nijak nezabýval. Jedná se tedy o opomenutou odvolací námitku, která je sama o sobě důvodem ke zrušení rozhodnutí. Vedle zrušení napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal i zrušení rozhodnutí prvostupňového.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svoji argumentaci formulovanou v napadeném rozhodnutí, dle níž správní orgán musí obstarat pokutové bloky pouze v případě, že řidič uvede konkrétní pochybnosti o údajích v oznámení o uložení pokuty. Žalobce oznámení nezpochybnil, neboť jeho obecné a ničím nepodložené tvrzení zpochybňující důkazy svědčící o spáchání přestupků nebyly shledány dostačující pro jeho exkulpaci; šlo pouze o obstrukční taktiku. Proto správní orgán nebyl povinen obstarávat pokutové nebo příkazové bloky.
10. Žalobce v replice uvedl, že splnil svoji povinnost doložit tvrzení o nepřítomnosti v České republice v rozhodné době, neboť za tím účelem požadoval provést důkazy. Žalovaný provedení důkazů bezdůvodně odmítl a pak žalobci vytýkal, že v řízení neprokázal to, co žádal prokázat právě navrženými důkazy. Žalobce odmítl, že by v řízení činil „šablonovité podání“. Tím je naopak vyjádření žalovaného, který neodlišil, že v jím zmíněných jiných správních řízeních byly přestupky již pravomocně vyřízeny a odpovědnosti za ně se tedy již nikdo „vyhýbat“ nemůže, zatímco v předmětném řízení se rozhodovalo o námitkách proti záznamu bodů v kartě řidiče, nikoliv o spáchání přestupků nebo odpovědnosti za ně.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“).
12. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Otázkou rozsahu přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009 č.j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013 č.j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018 č.j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019 č.j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019 č.j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020 č.j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020 č.j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný správní orgán je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci městský soud neshledal žádný důvod, aby se od této rozhodovací praxe odchýlil.
14. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.
15. Jak vyplývá ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76, byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. v příkazním řízení), je v takovém případě třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
16. V jiném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74 pak byly tyto závěry upřesněny ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka

řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Z uvedeného tedy vyplývá, že je povinností správního orgánu si obstarat podkladová rozhodnutí pouze tehdy, pokud účastníkem vznesené námitky proti záznamu bodů v registru řidičů jsou dostatečně konkrétní (k tomu například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č.j. 6 As 245/2016-44).

17. Žalobce v průběhu správního řízení namítal, že se v rozhodné době (týká se dvou pokut) nenacházel v České republice, a navrhl, aby žalovaný jeho tvrzení ověřil vyžádáním potvrzení z konkrétních hotelových zařízení. Taková námitka sice obsahuje konkrétní tvrzení o místě pobytu žalobce v rozhodné době a zahrnuje též konkrétní označení důkazů, nicméně jde o námitku, která je jednak ohledně zpochybnění údajů na uvedených v oznámení o přestupku zcela bezobsažná a nevyjadřuje žádné konkrétní pochybnosti o samotném oznámení nebo o konkrétním rozhodnutí, jednak ji žalovaný shledal šablonovitou, známou jako uplatňovanou v rámci obstrukční procesní taktiky v různých správních řízeních. Žalobce dále navrhl, aby žalovaný vyslechl policisty sepisující předmětné příkazové bloky. Ohledně tohoto důkazního návrhu žalovaný shledal, že jde o důkaz nadbytečný a neopodstatněný, neboť nedošlo ke zpochybnění údajů na oznámeních. Městský soud se s hodnocením žalovaného ztotožňuje a konstatuje, že žalobcovy námitky nebyly způsobilé vyvolat pochybnosti o věrohodnosti a správnosti předmětných oznámení, a proto nebylo povinností správního orgánu obstarat si potvrzení z označených hotelových zařízení a vyslýchat policisty sepisující příkazové bloky.
18. Městský soud k tomu doplňuje, že z odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán i žalovaný posuzovali jednotlivá oznámení o uložení pokuty z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (hodnotili, zda jsou vyplněny všechny povinné údaje, zda je přestupkové jednání dostatečně popsáno, včetně právní kvalifikace, zda byl řidič ztotožněn pomocí dokladu totožnosti; zjistili, že ve dvou případech žalobce uhradil pokutu na místě a v pěti případech převzal příkazový blok na pokutu na místě nezaplacenou). Správní orgány neměly důvod pochybovat o věrohodnosti úředních osob projednávajících s žalobcem přestupky, jejich věrohodnost nebyla v řízení ničím zpochybněna. Správní orgány tak postavily na jisto, že údaje v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedených v blocích a příkazu, na jejichž podkladě byly zapsány, tak jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.
19. Městský soud pro úplnost poukazuje na závěry plynoucí z usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č.j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS, který se sice zabývá posuzováním dokazování v přestupkových řízeních, nicméně jeho závěry lze použít i na projednávanou věc, kde rovněž správní orgány postupují v souladu se zásadou oficiality. Z něj plyne, že důkazní břemeno sice v přestupkovém řízení primárně spočívá na správním orgánu (řízení o přestupku je ovládáno zásadou oficiality), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. rozsudek ze dne 29. 3. 2017, č.j. 8 As 186/2016-35). Takto stanovené požadavky žalobce v projednávané věci nesplnil, neboť přednesl pouze šablonovité návrhy na to, aby si správní orgán sám opatřil důkazy k vyvrácení skutkového zjištění, v nichž žalovaný správně rozpoznal účelový a obstrukční obsah.
20. Žalobce dále namítal, že si žalovaný neobstaral jako podklad napadeného rozhodnutí konkrétní pokutové (příkazové) bloky.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

21. Soud souhlasí obecně se žalobcem, že podmínkou zaznamenání bodů v registru řidičů je existence pravomocného rozhodnutí o spáchání přestupku. Z ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu však vyplývá, že podkladem pro záznam bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, nikoliv příkazový blok. Zákon předpokládá soulad mezi údaji uvedenými v oznámení a obsahem příkazového bloku. Oznámení je tedy dokladem o tom, že existuje pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku. Správní orgán je povinen si vyžádat příkazové bloky pouze v případě, že řidič v řízení o námitkách proti záznamu bodů upozorní na rozpor mezi oznámením a příkazovým blokem (shodně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76). Žalobce v námitce, ani v odvolání, neuvedl žádný konkrétní nedostatek oznámení. Konstatování žalobce, že se v rozhodné době nenacházel v České republice, není za situace, že obsahuje šablonovitý návrh na dokazování, způsobilé vyvolat pochybnost o správnosti a úplnosti oznámení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74). Žalovaný tedy nepochybil, pokud při záznamu bodů vycházel výhradně z oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení.
22. Městský soud proto uzavřel, že žalovaný postupoval procesně správně, když si k záznamu bodů do evidence řidiče nevyžádal potvrzení z hotelových zařízení, nevyslechl policisty sepisující předmětné příkazové bloky ani neopatřil příkazové bloky. Obsah oznámení nebyl žalobcem relevantně zpochybněn, proto byl dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu dostačujícím podkladem pro zápis.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 s. ř. s. rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 15. března 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.